

est ista felicitas: Sit licet: sed sinistra. Quid est sinistra: Temporalis: mortalis: corporalis. Nolo illam iam diffugas: sed neque dexteram putes. Non enim isti ideo maligni: ideo vanti: quia his abundant: sed quia id quod sinistram esse debuit in dextera ponebant. Ideo et dextera eorum dextera iniquitatis: ideo os eorum locutus est vanitate: quia hoc in dextera posuerunt: quod in sinistra habere debuerunt. Quid enim in dextera ponere debuerunt: Beati eternitatem: annos dei non deficientes: de quibus dicit: Et anni tui non deficient. Ibi dextera: ibi esse debet desiderium nostrum. Sinistra utamur ad tempus: dexteram desideremus in eternum. Diuitie si affluant: ne apponatis cor. Si enim diuitijs fluentibus cor apposeritis: quod sinistram est dexteram facietis. Corrigite vos: agnoscite sapientiam amplectentem vos: cui dictum est: Sinistra eius sub capite meo: et dextera eius circumplectet me. Videte amatoria sancta cantica: videte cantica cantorum nuptiarum celestium christi et ecclesie. Quid dicit sponsa de sponso: Sinistra eius sub capite meo: et dextera eius circumplectet me. Sinistra sub capite: dextera super caput. Amplectentis enim desuper brachium super caput: sinistra autem subter caput. Sinistra inquit eius sub capite meo. Non enim me deseret: et in temporalibus necessarijs: sed tamen ipsa sinistra sub capite erit. Non capiti proponet: sed sub capite erit: ut dextera eius circumplectat me: pollicens vitam eternam. Ita enim sinistra sub capite si dextera super caput: impletque quod ad Timotheum scriptum est: Promissionem habens vite presentis et future. Promissionem inquit habens vite presentis et future. Quid in presenti: Sinistra sub capite. Quid in futuro: Dextera eius circumplectet me. Tempori necessaria queritis: Querite primum regnum dei: id est dexteram: et hec omnia apponent vobis. Habebitis hic inquit diuitias et gloriam: et in futuro seculo vitam eternam: et in sinistra perinebo infirmitatem vestram: et dextera coronabo perfectionem vestram. An forte apostoli relinquentes omnia sua: aut pauperibus quod habebant distribuentes sine diuitijs in hoc seculo remanserunt: Et ubi est illa promissio sinistra: Accipiet in hoc seculo septies tantum: Multiplicationem promissit. Et reuera quid desit homini dei: Si quis forte infidelis est: vnam dominum: aut paucas habet: fidelis hominis totus mundus diuitiarum est. Et sine sinistra eius plenam sub capite: accipiet in hoc seculo septies tantum. Et sine dexteram circumplectentem: et in futuro seculo vitam eter-

nam. Merito et alio loco de ipsa sapientia dicit: In dextera eius anni vite: et in sinistra eius diuitie et honor. Unde et isti vaniloqui: Quare vanitatem locutus est os eorum: Quia dextera eorum dextera iniquitatis. Non ergo eos arguo: quia filij eorum velut nouelle constabilitate a iuuetute sua: nec quia filie eorum ornate: sicut similitudo templi: nec quia cetera abundantia et pax terrena aderat eis. Sed quare arguo: **B**eati dixerunt populus cui hec sunt: loquentes homines vanitatem: beati dixerunt populus cui hec sunt. Perdiderunt veram dexteram maligni pueri: beneficia dei vniuersi se vestierunt. O maligni: o vaniloqui: o filij alieni: beati dixerunt populum cui hec sunt. Quod ad sinistram erat: ad dexteram posuerunt: Beati dixerunt populus cui hec sunt. Quid tu David: Quid tu corpus christi: Quid vos membra christi: Quid vos non filij alieni: sed dei: Quia vaniloqui filij alieni: beati dixerunt populus cui hec sunt: Vos quod dicitis: Beatus populus cui dominus deus ipius. Habete ergo sinistram: sed in sinistra desiderate dexteram: ut ponamini ad dexteram. Ad sinistram enim haberunt sinistram: apud quos esuriuit: et dederunt ei manducare: sitiuit potum dederunt: hospes fuit susceperunt: nudus fuit vestierunt: Hoc totum de sinistra abstulerunt: et ad dexteram operam trasterunt: ut ad dexteram ponerent. Dixerunt ergo vaniloqui filij alieni: beati populus cui hec sunt: vos dicite nobiscum: beatus populus cui dominus deus ipius.

Explicit Tractatus de ps. CXLIII.

Incipit Tractatus de ps. CXLIII.

Prefatio.

Laudare vobiscum dominum desiderauim. Et quoniam hoc procedere dignum est: ut laus quam illi dicimus: habeat ordinem suum: ne forte aliquis excessu quem laudat offendat. Melius iter laudis in scriptura dei quoniam: ne ab ipsa via: nec in dexteram: nec in sinistram digrediamur. Iudeo enim dicit caritati vite: ut bene ab homine laudet deus: quia laudauit seipsum deus. Et quia dignum est laudare se: ideo inuenit homo quemadmodum laudet eum. Neque enim potest dici deo quod dictum est homini. Non te laudet os tuum. Ut. n. se homo laudet: arrogancia est. Ut de se laudet: misericordia est. Prodest amare quem laudamus. Bonum amando: nos meliores efficiuntur. Itaque quoniam hoc nobis prodesse nouit ut amemus eum: laudando se amabilem se facit: et in eo nobis consulit: quia se amabilem facit. Exhortat ergo cor nostrum

Alia fra.
t eius.

cam dominū in omni tempore semper laus eius in ore meo. Breue mysteriū est scilicet vt noueris euz misericorditer dare cū dat: misericorditer auferre cum tollit: nec te credas a misericordia eius derelinqui qui tibi aut blandit dādo: ne deficias: aut corripit exultantē: ne pereas. Siue ergo in eius domis: siue i eius flagellis: lauda eū. Laus flagellantis medicina ē vulneris. Per singulos inquit dies benedicā te. Proxius p singulos dies fratres benedicite: omnino quicquid acciderit: benedicite deū. Etenim ne accidat aliquid qd ferre nō potestis: ipse facit. Ideo cū timore debes esse: qm̄ tibi bñ est: neq; te ad hoc parare quasi nunq; tempteris. Si em̄ nunq; temptaris: nunq; pbaris. Nōne meli⁹ ē temptari ⁊ pbari q̄ nō temptatū i probari? Et laudabo nomē tuum in seculum ⁊ in seculū seculi.

Magnus dñs ⁊ laudabilis valde: Quātū dicturus erat: que verba que siturus: quātā cōceptionē cōclūsit i vno valde: Cogita quātū vis. Quā aut p̄ cogitari q̄ capi nō potest: Laudabilis ē valde. Et magnitudinis eius nō est finis. Ideo dixit valde: qz magnitudinis ei⁹ nō ē finis: ne forte incipias velle laudare: ⁊ putes te laudando posse finire: cui⁹ magnitudo finem nō potest habere. Noli ergo te putare eū cui⁹ magnitudinis finis nō est sufficienter posse laudare. Nōne q̄ melius ē vt quō ipse nō finit: nec laus ipius finiat? Illi⁹ magnitudo sine fine est: ⁊ tua laudatio sine fine sit. De magnitudine eius quid dictum est: Magnitudinis eius nō ē finis. De tua laude quid? Laudabo nomē tuū in seculū ⁊ in seculū seculi. Ergo sicut eius magnitudinis nō ē finis: sic tue laudis nō erit finis. Non em̄ cum mortuus fueris in hac carne desines laudare dñm. Bictū est quidē: nō mortui laudabūt te domine: sed illi de quibus dicit: A mortuo velut qui nō sit perit cōfessio: nō illi de quib⁹ dixit: Qui credit i me licet moriat̄ viuet: qz deus Abraā: de⁹ Isaac: ⁊ deus Jacob: nō est mortuorū sed viuorū. Si em̄ nunq; nisi ipius eris: nunq; laudē ipius tacebis. Timere poteris nedū hic viuus ipius sis: ⁊ cū mortuus fueris nō ipius sis: Audi apostoloz promittentē tibi securitatē: siue viuim⁹ dño viuim⁹: siue morimur dño morimur: siue ergo viuim⁹ siue morimur dñi sumus. Et vnde factus est vt eius sis ⁊ mortuus: Quia p̄cio sui sanguis te redemit ⁊ mortuus: Quomō pdit seruū

mortuū: cui⁹ mors ē precū tuū. Ideo cum dixisset: Siue viuim⁹: siue morimur dñi sumus: vt ostēderet ipm̄ p̄ciū. Ad hoc em̄ inquit christus mortu⁹ ē: vt ⁊ viuorū ⁊ mortuorū dominet. Querūtamē qz magnitudinis eius nō ē finis: ⁊ eū que nō capim⁹ laudare debem⁹. Si em̄ capim⁹: magnitudinis ei⁹ ē finis: si aut magnitudinis eius nō est finis: capere ex eo aliquid possum⁹: desū tñ totū capere nō possum⁹: tanq; deficiētes in eius magnitudine: vt reficiamur ei⁹ conitate: ad opa respiciam⁹: ⁊ de opib⁹ laudem⁹ opantem: de cōditis conditorē: de creatura creatorē. Videamus que hic fecerit: que nobis nota sunt: que nobis manifesta sunt. Illius em̄ imensa bonitas ⁊ intermiabilis magnitudo quāta alia fecit: que nos nō nouim⁹: Quā quidē acie oculoꝝ nostroz vsq; ad celum extendim⁹: ⁊ a sole: ⁊ a luna: ⁊ a stellis rursus reuocam⁹ ad terrā: et hoc totū spaciū est vbi vagat̄ acies nostra. Ultra celos q̄s extendit vel acie mentis nō dicam carnis: Ergo quātū nota sunt nobis opa eius laudem⁹ eum p̄ opa eius. Inuisibila enim eius a p̄stitūde m̄sūdi p̄ ea q̄ facta sunt intellecta cōspiciunt. **Generatio ⁊ generatio laudabit opa tua:** Omnis generatio generatio laudabit opa tua. Forte em̄ ois generatio dicta est generatio ⁊ generatio. Nō em̄ tādiu dicitur erat generatio ⁊ generatio: q̄ diu finiret numerū oim generationū: sed repetitio loquētis in infinitū misit animū cogitātis. Ecce ista generatio que nūc in carne ē trāsitura hinc: sic venit laudat opa dei: et illa que succedēti cedit: laudabit vtiq; opera dei: ⁊ post illā erit alia: ⁊ vsq; in finē seculi q̄ multe generationes. Hoc significās: ait: generatio ⁊ generatio laudabit opa tua. An forte duas q̄sdā generationes insinuare voluit ista repetitio: Sum⁹ em̄ in ista generatione filij dei: erimus in illa generatione filij resurrectionis. Appellauit scriptura filios resurrectionis: ipaz resurrectionē regenerationē vocauit. In regeneratione inq̄t cū sederit fili⁹ hominis i maiestate sua. Itē in alio loco: Nō em̄ nubent neq; vxores ducēt cū sint filij resurrectionis. Ergo generatio ⁊ generatio laudabit opa tua. Laudam⁹ nūc opa dñi cum i hac mortalitate viuim⁹: Et si laudam⁹ p̄pediti. quō laudabim⁹ coronati: Ergo h̄ nunc attendam⁹ i hac generatione opa dñi: i cui⁹ laude dicit: Generatio ⁊ generatio laudabit opa tua: qm̄ magnitudinis tue nō ē finis. Opa

Alia lra
tamis.

Alia lra
laudabit.

ma conscendēs: a sumis ad ima descēdēs: nusq̄ interrupta: sed dissimilibus sēpara- ta: tota laudat deū. Quare ergo tota lau- dat deuz: Quia cū eam consideras z pul- chram vides: tu in illa laudas deuz. Glor- quedā est mute terre: species terre. Attēdis eius speciē: vides eius fecunditatē: vides eius vires: quomō concipiat semen: quo- mō plerūq̄ afferat qd nō est seminatū: vi- des z cōsideratione tua tanq̄ interrogas eā: z ipa inquisitio interrogatio est. Cū au- tē inquisiens admirans z pscrutatus fue- ris: z magnā vī: z magnā pulchritudinez: preclarāq̄ virtutē inueneris: quoniā apō se z a se habere hanc virtutem non posset: cōtinuo tibi venit in mentē: quia nō potu- it a se ēē: nisi ab illo creatore: z hoc qd in il- la inuenisti vox p̄fessionis ipius est: vt lau- des creatorē. Nōne considerata vniuersa pulchritudine mūdi hui⁹: tanq̄ vna voce tibi species ipa respōdet: nō me ego feci s̄ deus: Ergo cōfiteatur tibi dñe oīa opera tua: z sancti tui bñdicant te: vt in cōfessio- ne operū tuorū sancti tui te benedicāt: ipi sancti tui inspiciāt creaturā p̄fiterē: z illorū vocē audi bñdicentē. Eteim cū scī tui bñ- dicāt te: qd dicūt: **Gloriā regni tui dicet: z potentiā tuā loquent.** Q̄ potēs de⁹ q̄ fecit terrā: q̄ potēs de⁹ q̄ im- pleuit terrā bonis: q̄ potēs de⁹ q̄ dedit vi- tas suas p̄p̄is ai alibus: Q̄ potēs deus q̄ semina diuersa dedit viscerib⁹ terre: vt ger- minarēt tantā varietatē fructuū cuz tanta specie arborū. Q̄ potēs deus: q̄ magnus deus. Tu interroga: creatura respōdet: et de respōsione tāq̄ p̄fessioe creature tu scē dei bñdicis deū: Et potentiā tuā loq̄ntur.

¶ At notā faciāt filijs hominū po- tentiā tuā: z gloriā magnitudinis decoris regni tui. Sancti q̄ tui cōmē- dant gloriāz magnitudinis decoris regni tui: magnitudinis decoris gloriā. Est que dā magnitudo decoris regni tui: hoc ē re- gnū tuū habet decorē z magnitudinem. Quāquidē q̄quid habet decorē a te habet decorē: ipm regnū tuū q̄lez decorē habet: Nō nos terreat regnū: habet z decorē q̄ de- lectemur. Eteim quale illud dec⁹ est: Quo p̄fruent sancti q̄bus dicef: Venite bñdicti p̄ris mei p̄cipite regnū dei. Uñ ibūt: Quo ibūt: Videte s̄res: z si potest: quātū potest cogitate decorē regni illius qd venturū ē. Unde est in oratione nostra: Adueniat re- gnū tuum. Ip̄m em̄ regnū optamus vt ve-

niat: hoc regnū venturum sancti p̄dicant. Adundū istū attēdite: decorē habet. Quē decorē habet terra: mare: aer: celū: s̄de- ra: Oīa hec: nōne oēm p̄sideratorē terrēt: Nōne pulchritudo ipsa sic eminet: vt qua- si pulchrius nihil inueniri possit: Et hic vi- uis in isto decorē: in ista pulchritudine p̄- pe iā ineffabili. Hic viuūt tecū z vernicu- li z mures: z oīa terre repētia tecū viuūt in decorē isto. Quale dec⁹ est illi⁹ regni: vbi te- cū nō viuūt nisi angeli: Iō parū fuit vt di- ceret gloriā decoris. Potuit em̄ dici: Et glia decoris cuiuslibet speciei etiā in b̄ mū- do cōstitute: vel de terra virētis: vel de ce- lo fulgētis: S; magnitudinis decoris reg- ni tui aliqd cōmēdat: qd nō dū videm⁹: qd nū dū visum credim⁹: qd creditū cōsidera- mus: p̄pter cui⁹ desiderū oīa sustinemus. Est q̄ magnitudo decoris cuiusdā: ametur anteq̄ videat: vt cuz visa fuerit teneatur.

¶ Regnū tuū: Qd regnū dico: Reg- nū oīm seculorū: Itā z regnū hui⁹ secu- li habet decorē suā: sed nō est ibi magnitu- do illa decoris qualis est in regno oīm secu- lorū. Et dñatio tua in omni genera- tioe z generatione. Hec est illa repeti- tio: vel oēm generationē significās: vel ge- nerationē illā q̄ erit post hāc generationē.

¶ Fidelis dñs i verbis suis: z san- ct⁹ in oībus opib⁹ suis. Fidelis dñs in verbis suis. Quid em̄ p̄misit z nō dedit: Fidelis dñs in verbis suis. Adhuc quedā p̄misit z nō dedit: sed credat illi ex his que dedit. Fidelis dñs in verbis suis. Possu- mus illi credere t̄mō dicēti: Noluit sibi credi dicenti: sed voluit teneri scripturam sanctā: quō si diceres alicui homini cū ali- quid p̄mitteres: nō mihi credis ecce scri- bo tibi. Eteim qz generatio vadit z genera- tio venit: z sic trāscurrūt ista secula cedēt- bus succedētibusq̄ mortalibus: scriptura dei manere debuit: z qd dā chirographum dei qd oēs trāscētes legerēt: z viā p̄missio- nis ei⁹ tenerēt. Et quāta sunt que reddidit ex isto chirographo: Bubitāt boies cre- dere illi de resurrectioe mortuoz: z de futu- ro seculo qd solū iā reddēdū restat: qñ si fa- ciat rationē cū infidelibus: erubescūt infi- deles. Si dicat tibi de⁹: chirographū me- um tenes: iudiciū p̄misi direptioe bonozū z maloz: regnū sempit̄nū fidelib⁹ z nō vis credē: Ibi in chirographo meo lege oīa q̄ tibi p̄misi: deduc mecū rōnē: certe v̄l cōpu- tādo q̄ reddidi potes me credē: redditurū

Alia lra. f omnibus.

Alia lra. f magnificētie nō habet.

utiq; venerat soluere qd nō debebat: mori
 in manib⁹ pctōrū: sanguine suo delere chi
 rographū mortū nre: Ad hoc venerat: z tñ
 vt ostēderet exemplū patiētie: trāffigura-
 uit corpus hūilitatis nre cōforme corpori
 glie sue. Pater inqt si fieri p̄t: trāseat calix
 iste a me. Et vt ipleret: q̄uis nō acciperet
 qd petere videbat: p̄ singulos dies b̄ndicā
 te: verū non qd ego volo ait: sed qd tu vis
 pater. Oculi oim in te sperāt: z tu das escā
 illis in opportunitate. **Aperis tu ma-
 nū tuā: z imple omne aīal b̄ndic-
 tione.** Et si nō das: aliqñ das tñ in oppor-
 tunitate. **Biffers nō aufers: z b̄ in oportu-
 nitate.** **Iustus dñs in oibus vñs
 suis:** Et qñ cedit z qñ curat iustus est: et
 apud eū iniq̄tas nō est. **Beneq; oēs sanc-
 ti in tribulatiōib⁹ p̄stituti prius iusticiā eī
 laudauerūt: z sic b̄nficia petuerūt: p̄ dī-
 xerūt iustum est qd facis.** Sic rogauit Ba-
 niel: sic aliqñ sancti: **Iusta sūt iudicia tua: be-
 ne passi sumus: recte passi sum⁹.** Nō dederūt
 deo iniusticiā: nō ei dederūt iniquitatē
 z insipiētā. **Laudauerūt p̄mo flagellantē:
 z sic senserūt cibantē.** **Iustus dñs i oibus
 vñs suis.** Nemo putet illū iustū: qñ mali
 aliqd forte patit: sed ipsi⁹ iusticiā laudet: z
 suā iniusticiā accuset. **Iust⁹ dñs in oibus
 vñs suis.** **Et sanct⁹ in oibus opibus
 suis.** **Prope est dñs oibus inuo-
 catibus eū:** Et vbi est illud: erit eñi cuz
 inuocabūt me z nō exaudia eos: Ergo vi-
 de qd sequit. **Omnib⁹ q̄ inuocat eū
 in veritate.** **Naz multi eū inuocat nō in
 veritate:** Alio ab illo q̄rūt nō ipm querūt.
Quare amas deū: Quia dedit mihi sani-
 tatē. **Istud māifestū ē:** qz ipse dedit. **Nō. n.
 ab vllō ē vlla salus: nisi ab illo.** Quia de-
 dit mihi inqt vxorē diuītē q̄ nihil habebā:
 z seruiētē mihi. **Et b̄ ipse dedit: vtz dicitis.**
**Dedit inqt filios: z multos: z bonos: dedit
 familiā: dedit oīa bōa.** **Iō amas: Iō nihil
 ampli⁹ queris:** **Esto esuriens: adhuc pulsa
 ad ianuā patrifamilias: habet adhuc qd
 det.** **In medicitate es cū oibus his q̄ acce-
 pisti: z nescis.** **Pānosam carnē mortali-
 tatis adhuc portas: stolā illā glorie immortali-
 tatis nūquid accepisti: z qñ iā satiat⁹ nō ro-
 gas:** **Beati q̄ esuriūt z sitiūt iusticiā: qz ipi
 saturabūtur.** **Ergo si bon⁹ est de⁹: qz ista tibi
 dedit: quanto beator eris cū seipm tibi
 dederit:** **Besiderasti tāta ab illo: rogo te de
 sidera z ipm.** **Neq; eñi vere dulciora sunt
 ista q̄ ille: aut ex aliq̄ pte cōpanda sūt illi.**

Alla lra. inuocatib⁹.

Ergo qui deū ipm a quo accepit: de quib⁹
 gaudet p̄ponit his oibus rebus q̄s acce-
 pit: ipse inuocat deū in veritate. **Nā vt noue-
 ritis si talib⁹ hoibus p̄ponat z dicatur: qd
 si ista oīa de quib⁹ gaudēs velut tibi aufer-
 re de⁹: iā nō amabit: Nō erit q̄ dicat: Bñs
 dedit dñs abstulit: sicut dño placuit ita fa-
 ctū est: sit nomē dñi b̄ndictū. Sed forte qz
 abstulit quid dicit: **Be⁹ qd tibi feci:** Qua-
 re mihi abstulisti z illis dedisti: **Iuq; das
 z tuis tollis:** **Accusas deū quasi iniustū: z
 laudas te quasi iustū.** **Conuertere: accusa-
 te: lauda illū.** **Tunc eris rectus: cū in om-
 nib⁹ bonis q̄ facit de⁹ tibi placet: in oibus
 malis q̄ pateri de⁹ tibi nō displicet.** **Hoc ē
 inuocare deū in veritate: Qui sic inuocant
 dñm exaudit eos: p̄pe est: ibi est: nōdū de-
 dit qd vis: ibi est tñ: quō medicus si forte
 aliqd imponat: vel oculo: vel viscerib⁹ qd
 vrendo sanat: si roget eger vt tollat illi: me-
 dicus expectat tempus: nō facit qd rogat
 eger: nō tñ recedit: et p̄pe est z non facit: et
 id magi nō facit qz p̄pe ē. Curādo qñ ipo-
 suit qd iposuit: z curādo ñ facit qd rogat.
**Nō te exaudit ad p̄sentē voluntatē exau-
 diēdo ad futurā sanitatem: z hoc vtz ad
 voluntatē.** **Nā vtzq; sanus esse vult etiā q̄
 vzi nō vult.** **Prope est q̄ dñs oibus inuo-
 cantib⁹ eum.** **Sed quib⁹ oibus: Omnib⁹
 qui inuocat eū in veritate.** **Tales oēs con-
 firmat decidētes: qui inuocat eū in verita-
 te.** **Voluntatē timētū se faciet: fa-
 ciet faciet: z si nō faciet ad horā: tamē faciet.**
**Certe si ideo times deū vt tu facias ipsi
 us voluntatē: ecce z ipse quodāmodo mi-
 nistrat tibi: facit voluntatē tuam.** **Et p̄pe
 ces eorum exaudit: z saluos faci-
 et eos.** **Elides ad hoc exaudire medicū
 vt saluos faciat.** **Qñ hoc: Audi Aplm di-
 centē: Spe eñ salui facti sumus: spes autē
 que videt nō ē spes: Si autē qd nō vide-
 mus speram⁹ p̄ patientiā expectamue: sa-
 lutē scilicet quā dicit Petr⁹ paratā reucla-
 ri in tēpore nouissimo.** **Custodit dñs
 oēs diligētes se: z oēs peccatores
 disperdet.** **Vidētis qz est apud eū seue-
 ritas: apud quez tanta suauitas.** **Saluos
 faciet omnes sperantes in se: oēs fideles:
 oēs timētes se: oēs inuocātes se in verita-
 te: z oēs pctōres disperdet.** **Quos omnes
 pctōres: nisi p̄seuerātes in peccatis: deū:
 nō se rep̄bēdere audētes: cōtra deū quoti-
 die disputantes: veniā delictōz desperā-
 tes: z ex ipsa desperatione delicta cumulā-******

Alla lra. in peccationē.

tes: aut veniā sibi puerse pmittentes: et ex ipa pmissione a pctis et impietate nō recedētes: Etenim tpus vs̄ separant isti oēs: et fiāt ille due ptes: vna ad dexterā: altera ad sinistrā: accipiāt iusti regnū eternū: eant illi in ignē eternū: et oēs peccatores dispdet. Qm̄ hec ita sunt et audiūm̄ bñdictiones dñi: opa dñi: mirabilia dñi: misericōdias dñi: seueritatē dñi: pudentiā in oibus opibus ei⁹: p̄fessionē oim̄ operū eius: qđ in laude ei⁹ cōcludat attendite. **L**audē dñi loquet̄ os meuz: et bñdicat oīs caro nōmē sanctū ei⁹ in seculū et in seculum seculi.

Alfa lfa.
t Laudationē.
t nōmīnī scđō.

Explicit Tract. de ps. CXLIII.

Incipit Tract. de ps. CXLV.

Prefatio.

Delicie spūs nri diuina cātica: vbi et fletus sine gaudio nō est. Fidei hōi et pegrino in seculo nulla ē iocundior recordatio: q̄ ciuitatis vñ pegrinaf. Sed recordatio ciuitatis in pegrinatione: nō est sine dolore atq̄ suspirio. Spes tñ redit̄ nostri certa: etiā pegrinādo tristes cōsolatur et exhortat. Rapiat cor vrm̄ verbū dei: et possessor vs̄ vendicet sibi possessiōnē suā: id est mētes vras: ne auertatur in aliud. Unusq̄sq̄ vrm̄ tot⁹ hic sit: vt hic nō sit. Id ē: totus sit in verbo dei qđ sonat in terra: vt ab eo exaltet: et nō sit in terra. Id ē: nō de⁹ nobiscū: vt et nos cum illo. Qui enī vt nobiscū esset descēdit ad nos: faciat vt cū illo possim⁹ ascēdere ad se. Interim ipse peregrinationē nostrā non fastidiuit: qz nusq̄ est peregrinus: qui condidit omnia. Ecce psalm⁹ sonat: Cuiusdā vox est (que si vultis vestra est) exhortāns aiām suā ad laudandū deū: et dicentis sibi.

Expositio psalmi.

Lauda anima mea dñm: Aliqñ enī in tribulatiōibus atq̄ in tēptatiōibus pñtis vite velis nolis p̄turbat aīa. Cui⁹ p̄turbationē in alio psalmo alloquitur dicēs: Quare tristis es aīa mea: et q̄re cōturbas me: Ut aut̄ auferat ei eandē p̄turbationē suggerit gaudiū: nōdū de re: sed de spe: et ait illi p̄turbate: et anxie: tristi: et merēti: Spera in dño qm̄ adhuc cōfitebor illi. Spem qua se erexit et in cōfessione cōstituit: quasi diceret ei aīa sua que illum tristitia p̄turbabat. Quid mihi dicis: Spera in deū: Reuocat me cōscientia peccatorū. Ego noui que cōmisi: et dicat: Spe-

ra in deū: Cōmisiisti verū est: vnde tñ speras: Qm̄ cōfitebor illi. Sicut odit de⁹ peccata sua defendentē: sic subleuat confitentē. Hac igit̄ accepta spe: que spes nō pōt eē sine gaudio: q̄uis in reb⁹ sim⁹ difficultibus fm̄ istā vitā: et plenis pcellaz et tempestatū: hac tñ spe erecta aīa qz gaudet in spe: sicut dicit Ap̄lus: Spe gaudētes in tribulatione patiētes: accipit erectionē quādā in deū vt laudet deū: et dicat ei: Lauda aīa mea dñm. Sed q̄s dic̄: Et cui dicat: Quid dicim⁹ fratres: Caro dicit: Lauda aīa mea dñm. Et pōt caro bonū p̄siliū aīe suggerē: vt multū sit edomita caro: et a dño impit̄ vimb⁹ nostre seruituti subiecta: vt oīno ita seruiat nobis: sicut p̄ditionale mancipiū: Sufficit vt nō impediāt. Beinde carissimi vbiq̄ cōsilia a meliorib⁹ petūtur: et si bonū quiddā est anima nostra: et bonū quiddā est caro nra: qz vtrūq̄ ille creauit qui fecit oīa bona valde. Quis igit̄ in generibus p̄p̄rijs vtrūq̄ sit bonū: tñ dicit Ap̄lus: Corpus quiddē mortuū est p̄ pctm̄. Est itaq̄ et illud corp⁹ q̄le nobis p̄mittit: et nōdū habem⁹: in cui⁹ redēptione spe gaudem⁹: dicēte Ap̄lo: In nobismetipis ingemiscim⁹ adoptionē expectātes redēptiones corpis nri: Spe enī salui facti sum⁹: spes aut̄ q̄ videt̄ si ē spes: Qd̄ enī videt̄ q̄s qđ sp̄at: Si aut̄ qđ nō videm⁹ speram⁹: p̄ patiētiā expectam⁹. Quis igit̄ bonū aliqđ sit corp⁹ nri: tñ q̄diu mortale p̄ pctm̄: q̄diu idigēs: q̄diu corruptibile: q̄diu ita mutabile vt ne p̄fecto qđē t̄pis p̄sistat in se: p̄culdubio tale ē vt optem⁹ redēptionē illi⁹ q̄ sit aliqñ nō tale. S̄z quale erit aliqñ: Quale idem Ap̄ls dic̄ alto loco: Sportet corruptibile b̄ induere incorruptionē: et mortale b̄ idue re immortalitē. S̄z etiā cū fuerit tale corp⁹ nostrū: corpus iā celeste et sp̄iale: corp⁹ angelicū in societate āgeloz: nec sic dabit cōsiliū aīe. S̄ep enī corp⁹ qm̄ corp⁹ ē: infra aiām est: et quis aīa vilis excellētissimo corpore excellētior inuenit̄. N̄le vobis hoc q̄si mirabile videat̄: qz et vilis aīa q̄libet peccatrix melior ē q̄libet magno et p̄stātissimo corpore: nō est melior meritū: sed natura. Est quiddē aīa peccatrix: est q̄busdā cōcupiscētiaz sordib⁹ inq̄nata: tñ meli⁹ est et si sordidū aux: q̄ purgatissimū plumbū. Ita currat anim⁹ vester p̄ cūcta creature: et videbitis qđ dicimus nō esse incredibile: et q̄uis aīa vituperabilis sit: tñ laudabilior corpore laudabili. Buo quedā sunt aīa: et corpore:

Psalmus
... in laudibus ei⁹. Exped...